

A Győri Ítéltábla a Dr. Budaházi Ügyvédi Iroda által képviselt **I.r. és II.r. felpereseknek** a Bihary, Balassa Ügyvédi Iroda által képviselt **alperes** ellen kölcsönszerződés érvénytelensége és járulékai iránti perében a Győri Törvényszék 2016. október 20. napján kelt 11.P.20.625/2015/22. számú ítélete ellen az I-II.r. felperes részéről 23. szám alatt benyújtott fellebbezés folytán megtartott tárgyalás alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének megfellebbezett rendelkezéseit helybenhagyja.

Kötelezi a felpereseket, hogy egyetemlegesen fizessenek meg az államnak az illetékügyben eljáró hatóság felhívására és számlájára 391.800,- (Háromszázkilencvenegyezer-nyolcszáz) Ft feljegyzett fellebbezési illetéket, az alperesnek pedig 15 napon belül 25.000,- (Huszonötezer) Ft másodfokú perköltséget, viseljék továbbá a fellebbezéssel felmerül költségeiket.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az irányadó tényállás szerint a felperesek annak érdekében, hogy a korábbi devizahiteleiket kiváltsák, megbízták a ... Kft-t kedvezőbb hitel felkutatására. A Kft-nek az alperessel is volt megbízási szerződése lakossági jelzáloghitel termékek értékesítésére. A Kft. részéről a hitelfelvétellel kapcsolatos ügyeket **F.K.** intézte, aki 3 pénzügyi intézet ajánlatát közvetítette a felpereseknek, ezek közül a legkedvezőbb az alperesé volt. **F.K.** 2008. augusztus 5-én átadta a felpereseknek az alperes által készített nyilatkozatot, mely szerint a felperesek az alperes hirdetményét átvették, tartalmát megismerték, az abban foglalt rendelkezéseket a nyilatkozat aláírásával magukra nézve kötelezőnek ismerik el. Rögzítette a nyilatkozat, hogy a devizahitel kockázatairól szóló nyomtatványt a kölcsönfelvevők átvették, annak tartalmát megismerték és tudomásul vették. Átadta továbbá az alperes hirdetményét, (amely tartalmazta az üzletszabályzatot és a kondíciós listát), továbbá a devizahitel kockázatairól szóló tájékoztatót. A devizahitel kockázatairól szóló tájékoztató egyebek mellett kitért arra, hogy a vételi és a eladási árfolyamok különbsége többletköltséggel jár, a devizahitelek esetén a forint árfolyamának változása is módosítja a forintban kifejezett törlesztő összegeket, miközben a kölcsön devizában kifejezett forintösszege változatlan. A megbeszélés során **F.K.** arról tájékoztatta a felpereseket, hogy legfeljebb 10-15 %-os árfolyamváltozás lehetséges.

Ezt követően 2008. szeptember 10-én a felperesek részben hitelkiváltási célú, részben szabad felhasználási célú deviza alapú kölcsönszerződést kötöttek. A szerződés biztosítékként

jelzálogszerződést kötöttek a tulajdonukban álló ingatlanukra, továbbá közjegyző előtt egyoldalú kötelezettségvállaló nyilatkozatot írtak alá az alperestől felvett kölcsön erejéig.

A felperesek keresetükben a kölcsönszerződés, valamint a jelzálogjog szerződés és a közjegyző előtt tett kötelezettségvállaló nyilatkozat semmiségének megállapítását kérték. A jogkövetkezmények körében a szerződés határozathozatalig terjedő időre való hatályossá nyilvánítását kérték azzal, hogy az alperes felé 2015. február 1. napján 4.898.079,-Ft tartozásuk áll fenn.

I. Álláspontjuk szerint a szerződés létre sem jött, illetőleg alakilag érvénytelen.

A Hpt. 47. §. (1) bekezdése szerint hitelintézet esetén a cégjegyzésre két igazgatósági tag együttesen jogosult. Ezt a (2) bekezdés alapján csak együttes aláírási jogként lehet átruházni. Az együttes cégjegyzési jogosultak még együttesen is csak együttes cégjegyzési jogot delegálhatnak. Ennek ellenére a szerződést alperesi részről csak egy személy jegyezte.

II. Megítélésük szerint az üzletszabályzatban foglalt illetékességi kikötés tisztességtelen.

III. A kereset szerint a szerződés semmisségét alapítja meg az, hogy az alperes az árfolyamkockázatról a felpereseket elégtelenül tájékoztatta. A szerződésben nincs megfelelő eligazítás e tárgyban, a kockázatfeltáró nyilatkozat nem megfelelő tartalommal ad tájékoztatást, megtévesztő volt a bankszövetség 2006. január 26-i tájékoztatója is, így a felperesek annak tudatában írták alá a szerződést, hogy az árfolyamkockázat legfeljebb minimális lehet.

IV. A felperesek álláspontja szerint az is megalapozza a szerződés jóerkölcsbe ütközését, hogy a Ptk. 4. §-ában foglaltakkal szemben tisztességtelenül, a jóhiszeműség és tisztesség követelményét megsértve járt el az alperes, amikor a szerződés 7.7. pontja alapján az árfolyamok kedvezőtlen változása esetén sem váltotta át a kölcsöntartozást forintra.

V. Hivatkoztak arra, hogy a felek nem kölcsönszerződést kötöttek, hanem pénzüpiaci, tőzsdei befektetésre irányuló szerződést. Ennek kockázatát úgy helyezte az alperes a felperesekre, hogy ők azokat felmérni és csökkenteni nem tudták. Kölcsön címen lettek tudtukon kívül részesei egy burkolt tőzsdei devizapáros piaci kereskedelemnek. Mindemellett az alperes befektetési tevékenység végzésére nem is volt jogosult, így a szerződés jogszabályba is ütközik.

VI. Kifogásolták, hogy az alperes a szerződés eredményeképpen pénzváltási tevékenységet végzett, holott a Hpt. 5. § (2) bekezdés d.) pontja értelmében erre nem volt jogosultsága, így jogszabályba ütköző a szerződés.

VII. A kereset szerint a kölcsön összege, tehát a szerződés tárgya devizában elégséges módon nem lehet meghatározott, hiszen a szerződés tárgya valójában forint kölcsönzése volt. Ezen túlmenően a szerződés nem tartalmazza, hogy a havi törlesztéseket milyen árfolyammal kell számolni, az alperes milyen árfolyamot vesz figyelembe. Mindemellett az alperes az árfolyamokat egyoldalúan megváltoztathatta. A szerződés tehát a Hpt. 213. §. (1) bekezdés a.), b.) és c.) pontjában foglaltakat is sérti.

Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult.

Az elsőfokú bíróság a fellebbezéssel támadott ítéletében megállapította, hogy a kölcsönszerződés megkötésekor hatályos alperesi üzletszabályzat alávetési kikötést tartalmazó 32.5. pontja tisztességtelen, így semmis.

Ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

Kötelezte a felpereseket, hogy egyetemlegesen fizessenek meg 15 napon belül az alperesnek 254.000,-Ft perköltséget, az államnak pedig 365.800,-Ft feljegyzett eljárási illetéket.

Az elsőfokú bíróság ítélete indokolásában a felperesek által hivatkozott érvénytelenségi okok körében az alábbi álláspontra helyezkedett:

I. A Pénzügyi Szervezet Állami Felügyelete perben csatolt .../2004. számú határozata alapján megállapította, hogy az alperes pénzügyi vállalkozás, így a Hpt. 47. §. (1) és (2) bekezdése rá nem tartalmaz kötelezettséget. Mindemellett egyetértett az alperesnek azon álláspontjával, hogy a képviseletet illetően különbséget kell tenni a törvényen alapuló szervezeti képviselet, illetőleg a Ptk. 219. §. (1) bekezdése szerinti ügyleti képviselet között. A cég szervezeti képviselői a Ctv. és a Gt. cégjegyzésre vonatkozó szabályainak betartása mellett az ügyleti képviselő részére a cég képviseletének ellátására feljogosító írásbeli meghatalmazást adhatnak. A perbeli esetben az alperest szabályszerű meghatalmazással rendelkező ügyleti képviselő képviselte.

Utalt arra is a törvényszék, hogy álképviselet esetén sem alkalmazhatta volna az érvénytelenség jogkövetkezményeit a bíróság, hiszen a Ptk. 221. §. (1) bekezdése értelmében a képviselt személy az álképviselő eljárását utólag is jóváhagyhatja, ez esetben úgy kellene tekinteni, mintha az álképviselő szabályszerű meghatalmazással járt volna el.

II. A törvényszék az üzletszabályzatban foglalt kizárólagos illetékességi kikötést tisztességtelennek ítélete arra tekintettel, mert erre a fogyasztó figyelmét az alperes nem hívta fel külön. Utalt azonban arra, hogy ez a szerződés egészének érvénytelenségét nem vonja maga után.

III. A törvényszék álláspontja szerint a Hpt. 203. §. (4) bekezdésének és a Kúria 2/2014. számú Polgári Jogegységi Határozatának megfelelő tartalommal adott tájékoztatást az alperes a felpereseknek az árfolyamkockázatról. A szerződéskötést megelőzően a kockázatteltáró nyilatkozatot a felperesek megkapták, annak tartalma megfelel a követelményeknek, egyértelműen felhívja a figyelmet arra, hogy a forint árfolyamának változása módosíthatja a forintban kifejezett törlesztő összeget, miközben a kölcsön devizában kifejezett törlesztő összege változatlan. A nyilatkozat nem hagy kétséget afelől, hogy az árfolyamváltozásnak a kölcsön törlesztésére kedvezőtlen hatása lehet és arról sem, hogy ezt a kölcsönfelvevőnek kell viselni. A bankszövetség által adott tájékoztató anyag a perben nem releváns, ugyanis a harmadik személytől kapott esetleges téves tájékoztatás az alperes terhére nem értékelhető.

A törvényszék kiemelte, hogy az árfolyamkockázatról való tájékoztatás során a pénzintézetektől, így az alperestől is olyan mértékű és szintű tájékoztatás volt elvárható, amelyet a szerződés megkötése időpontjában előre láthatott.

A hitelközvetítő, **F.K.** tanúvallomása alapján megállapítható, hogy a felpereseknek legfeljebb 10-15 %-os árfolyamváltozást prognosztizált, ő azonban nem tekinthető az alperes alkalmazottjának. A ... Kft. valóban megbízási szerződéses viszonyban állt lakossági jelzálog-hiteltermékek értékesítésére az alperessel, a szerződés alapján azonban a cég az alperes nevében jognyilatkozatot nem tehetett, az alperest nem képviselhette.

A törvényszék értékelte azt is, hogy a felperesek korábban már kötöttek deviza alapú szerződést és éppen az ezzel kapcsolatos törlesztő részlet emelkedése sarkalta őket arra, hogy hitelüket kiváltsák. Az újabb deviza alapú hitel választásának indokát pedig abban jelölték meg, hogy a törlesztő részlet lényegesen kedvezőbb volt a forinthitelnél.

IV. A kölcsönszerződés 7.7. pontja szerint a kölcsönt nyújtó fenntartotta annak jogát, hogy amennyiben az árfolyamok kedvezőtlen változása a megítélése szerint veszélyeztetné az adós

kölcsöntörlesztési képességét, úgy a kölcsöntartozást forintra átváltsa. A törvényszék osztotta az alperes azon álláspontját, hogy ez a kikötés az alperesnek jogot biztosított, amelyet nem volt köteles gyakorolni. A szerződésben biztosított jog nem gyakorlása önmagában nem sérti a jóhiszeműség és tisztesség követelményét. Ugyanakkor az a körülmény, hogy az alperes nem váltotta át a kölcsöntartozást forintra, a szerződés teljesítése során tanúsított magatartásának minősül, amely nem alapozhatja meg a szerződéses rendelkezés jóerkölcsbe ütközését, illetőleg tisztességtelenségét, ekként érvénytelenségét.

V-VI. A törvényszék a 6/2013. Polgári Jogegységi Határozat alapján kifejtette, hogy a deviza alapú kölcsönszerződések devizaszerződések, a felek a kölcsönszerződésből fakadó pénztartozást devizában határozták meg (kirovó pénznem) és azt mindkét fél forintban volt köteles teljesíteni (lerovó pénznem). A kölcsönvevő szándéka arra irányult, hogy forintban jusson a kölcsönhöz és tartozását is forintban fizesse vissza, a kamatfizetési kötelezettsége ugyanakkor a szerződéskötés idején jellemző forintkölcsönre irányadó kamatnál jelentősen alacsonyabb legyen. A Ptk. 231. §. (2) bekezdése értelmében a más pénznemben meghatározott tartozást a fizetés helyén és idején érvényben levő árfolyam alapulvételével kell átszámítani. Ez az átszámítás nem jelent pénzváltást. A felek közös akaratából nem forint hitel jött létre, hanem deviza alapú hitel. A bíróságnak nem kell vizsgálnia a perben, hogy egy konkrét szerződés mögött van-e devizaforrás. Ugyancsak meghaladja a jogvita kereteit annak vizsgálata, hogy a kölcsönhöz az alperes a fedezetet miként biztosította.

VII. A törvényszék álláspontja szerint a szerződés tartalmazza a szerződés tárgyát (Hpt. 213. §. (1) bekezdés a.) pont), az éves, százalékban kifejezett teljes hiteldíj mutatót (b.) pont) és a törlesztő részletek számát, összegét, a törlesztési időpontokat (e.) pont).

Ezzel kapcsolatosan hivatkozott az 1/2016. Polgári Jogegységi Határozatra, mely szerint megfelel a Hpt. 213. §. (1) bekezdés a.) pontja szerinti követelményeknek, ha az írásba foglalt szerződés a kölcsön összegét forintban határozza meg, feltéve, hogy az így meghatározott kölcsönösszeg devizában kifejezett egyenértéke pontosan kiszámítható az átszámítás szerződésben rögzített későbbi időpontjában, ennek hiányában a folyósításkor az akkor irányadó árfolyam figyelembevételével. Ugyancsak megfelel a szerződés az e.) pontban írtaknak, ha az írásba foglalt szerződés kiszámítható módon tartalmazza a törlesztő részletek számát, összegét és a törlesztési időpontokat, azaz rögzíti legalább azokat az adatokat és azt a számítási módot, amely alapján a törlesztő részletek összege az átszámítás szerződésben rögzített későbbi időpontjában, ennek hiányában az egyes törlesztő részletek esedékességekor pontosan meghatározható.

A szerződés egyik célja a felperesek korábbi hitelének kiváltása volt, így a kölcsön pontos összege függött attól a tényről, hogy a folyósítás napján mennyi a felpereseknek a fennálló kölcsöntartozása. A I/A.1.1. pont pontosan meghatározza a kölcsön összegét, mikor kimondja, hogy az nem lehet több, mint 9.073.970,-Ft-nak a folyósítás napjára érvényes folyósítási árfolyamon számított svájci frank értéke. A kölcsön összegét tovább részletezik a I/A.2.1. és I/B.1.1. pontjai.

A szerződés I/A.8. és I/B.16. pontjai rögzítik az induló THM-et, a kölcsönszerződés II/3.7. pontja pedig tételesen felsorolja, hogy az alperes a THM kiszámításánál mit nem vett figyelembe. A szerződés tehát a 213. §. (1) bekezdés b.) pontjának is megfelel.

A szerződés tartalmazza a törlesztéssel kapcsolatos valamennyi tényadatot. Rögzíti, hogy a futamidő 240 hónap, melynek lejárt 2028. október 22. Rögzíti az első kamatperiódus havi törlesztő részletét. Részletesen szabályozza a futamidőt és a kölcsön törlesztését. Az üzletszabályzat mellékletét képező kondíciós lista pedig részletes, számszaki levezetést ad a díjak és költségek számításáról, illetőleg a folyósítási árfolyam, illetőleg a törlesztő árfolyam kiszámításával kapcsolatosan. A szerződés tehát a Hpt. 213. §. (1) bekezdés e.) pontjába sem ütközik.

Kiemelte a törvényszék, hogy a felperesek a 2016. július 4-én tett nyilatkozatuk szerint a korábbiakkal szemben nem kívántak igényt érvényesíteni a Ptk. 210. §. (1) bekezdésére hivatkozással.

A felperesek fellebbezésükben az ítélet keresetük szerinti megváltoztatását kérték.

I. A felperesek álláspontja szerint a Hpt. 47. §. (1) és (2) bekezdései vonatkoznak a pénzügyi intézményekre, így az alperesre is. Az alperes létesítő okirata alapján azonban enélkül is megállapítható az együttes cégjegyzési jogosultság és egyben kötelezettség. A létesítő okirat alapján is csak két igazgatósági tag együttes aláírásával írhatta volna alá a kölcsönszerződést az alperes, vagy pedig együttes cégjegyzési jogot delegálhatott volna meghatalmazottra.

Álláspontjuk szerint az alakítás megsértésével kötött szerződés semmis, ez az alaki hiba nem orvosolható, téves tehát az elsőfokú ítéletnek a Ptk. 221. §. (1) bekezdésével kapcsolatos indokolása.

III. Az árfolyamkockázattal kapcsolatos tájékoztató nem volt megfelelő tartalmú. A felperesekkel ugyan egy nyilatkozatot aláírtak, az azonban nem tartalmazta, hogy milyen esetben, milyen arányban vonhatja maga után a svájci frank árfolyamának a változása a törlesztő részlet akár jelentős emelkedését is. Nem ad tájékoztatást arról, hogy mi tekinthető jelentős mértékűnek. Nem tisztességes a kockázatfeltárási nyilatkozat alapján a szerződés, hiszen egy átlagos fogyasztó részére világosan és egyértelműen nem vonható le az a következtetés, hogy milyen következményei lesznek az árfolyamváltozásnak a törlesztő részletre, hogy az árfolyamváltozás kockázata korlátlan.

Mindemellett hangsúlyozták, hogy a hitelügyintéző 10-15 %-os árfolyamváltozás lehetőségéről tájékoztatta őket. Alappal gondolhatták tehát úgy a felperesek, hogy az általuk viselendő árfolyamkockázat nem valós, vagy az bizonyos mértékben korlátozott.

A tájékoztatási kötelezettség elmulasztása miatt a kölcsönszerződés semmis.

A felperesek álláspontja szerint az alperesnek (mint pénzintézetnek) volt tudomása arról a lehetőségről, hogy nagymértékben eltérhet a futamidő alatt a devizaárfolyam. A fellebbezésben hivatkozott dokumentumok igazolják, hogy a várható nagymértékű árfolyamváltozás bekövetkezését többen előre látták, ezen figyelmeztetések azonban nem kerültek nyilvánosságra, azaz a bankok belső információként kezelték ezt a kérdést (Hpt. 58. §. (1) bekezdés). Az alperes is ismerte az árfolyam nagymértékű változásának tényét, enélkül nem szerkesztette volna azt a kölcsönszerződésbe, hiszen a kockázat telepítő szerződéses rendelkezés, továbbá a kölcsönszerződés biztosítékával kapcsolatosan szerződésbe foglalt felperesi kötelezettségek arra utalnak, hogy az alperes számított a mértéktelen árfolyam-emelkedésre. A Hpt. 59. §. (2) bekezdése, továbbá a Ptk. 200. § (2) bekezdése alapján semmis a perbeli szerződés, hiszen a belső információ felhasználásával kötött és a felpereseknek kárt okozott.

A fellebbezésben újólapon hivatkoztak a felperesek arra is, hogy a Ptk. 210. §. (1) bekezdése alapján is megállapítható a szerződés érvénytelensége, mert abban a téves feltevésben voltak, hogy a futamidő alatt a törlesztőrészlet az árfolyamkockázatra tekintettel nem fogja meghaladni a bevizsgált jövedelmüket és az ingatlanfedezet értékét.

IV. Fenntartották azon álláspontjukat, hogy a kölcsönszerződés 7.7. pontja alapján az árfolyamok kedvezőtlen változása indokoltá tette volna a kölcsöntartozás forintra való átváltását. Ennek elmulasztásával az alperes a Ptk. 4. §-a szerinti jóhiszeműség és tisztesség követelményét sértette meg és ezzel megvalósította a tisztességtelenség és a jóerkölcsebe ütközés magatartását is.

V-VI. A felperesek álláspontja szerint a megkötött szerződés az alperes szándékai szerint nem minősülhet kölcsönszerződésnek, ugyanis pénzpiaci, tőzsdei befektetésre irányul, ahol minden

kockázat a felpereseké, az alperes pedig nyereszkedik rajtuk. Az alperes rosszhiszemű és megtévesztő magatartást tanúsított. Az alperes nem rendelkezik jogosultsággal befektetői tevékenység végzésére, így olyan tevékenységre kötött szerződés, ami nem volt számára engedélyezett, ez okból is semmis a szerződés.

VII. A felperesek álláspontja szerint a Hpt. 213. §. (1) bekezdés a.), b.) és e.) pontjának nem felel meg a szerződés, mégpedig az 1/2016. PJE rendelkezései értelmében sem.

Nem elegendő a törlesztő részletek és kölcsön összegének megállapítása, ehhez szükséges a törlesztő részletek és a kölcsönösszegek pontos, egzakt, bárki által követhető kiszámítási módjának megadása. Szükséges, hogy a felek etekintetben a szerződésben állapotodjanak meg.

A kölcsönszerződés nem rögzíti a folyósítás időpontját. Nem határozható meg az, hogy a folyósítási feltételeket követően hányadik napon érvényes, milyen devizaárfolyamot köteles az alperes alkalmazni a kölcsönösszeg devizában való meghatározásakor. A kölcsönszerződés csupán egy időintervallumot rögzít, dátumrögzítés hiányában sérül az egyértelmű kiszámíthatóság elve.

A szerződés nem tartalmazza a tárgyat, a kölcsön összegét.

Nem tartalmazza a törlesztő részletek, a THM, az ügyleti kamatláb, illetve a költségek összegének pontos meghatározását. Ugyanis nem az aláírás napjára irányadó törlesztő részletek, THM, ügyleti kamatláb, illetve költségek lesznek ténylegesen alkalmazandók, hanem a folyósításkor érvényesek, amelyek a kölcsönszerződés aláírásakor a felek által nem voltak ismertek.

A felperesek a fellebbezési eljárás során a Fővárosi Törvényszék 18.G..../2016/4. sorszám alatti végzésével, továbbá a Fővárosi Ítéltábla 5.Pf..../2016/6. számú végzésével kezdeményezett - az Európai Unió Bírósága előtt .../16. és .../17. szám alatt folyamatban lévő - előzetes döntéshozatali eljárások befejezéséig kérték a tárgyalás felfüggesztését.

Az ítéltábla mindenekelőtt a tárgyalás felfüggesztése iránt kérelem tárgyában határozott és azt az alábbiakra figyelemmel nem ítélte alaposnak.

A Pp. 155/A §. (2) bekezdése annak a pernek a felfüggesztését követeli meg, amelyben a bíróság az előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezéséről határozott.

A Pp. 152. § (2) bekezdése és az alkalmazása körében kialakult - a 3/2005. (VI.15.) PK-KK véleményben is megjelenő - bírói gyakorlat is pusztán lehetőséget, nem pedig kötelezettséget teremt a tárgyalás felfüggesztésére.

A tárgyalás felfüggesztése iránt jogszabályból fakadó kötelezettség tehát nem áll fenn.

Azt kellett tehát az ítéltáblának vizsgálnia, hogy az ügy érdemi eldöntéséhez szükséges-e közösségi jog értelmezése.

A perben a felperesek a 2014. év XL. törvény (DH. 2. tv.) 37. §. (1) bekezdése szerinti - az érvénytelenség jogkövetkezményeinek levonására, a felek közti elszámolásra kiterjedő és összecszerűen is megjelölt, határozott - kereseti kérelmet előterjesztettek, azt az elsőfokú bíróság ítéletével elbírálta. Az ítélet másodfokú felülbírálatának nem előkérdése az EU Bíróságnál .../16. szám alatt - a DH. 2. törvény 37. §-a által az igényérvényesítéshez megkívánt többletkövetelmények uniós joggal való összeegyeztethetősége tárgyában - folyamatban lévő eljárás mikénti eldöntése.

A tárgyalás felfüggesztését az ítéltábla a .../17. számú eljárás alapján sem látta indokoltnak. A 2014. évi XXXVIII. törvény (DH. 1. tv.) 3. §-ának - a különmemű árfolyamok alkalmazását és jogkövetkezményeit szabályozó - rendelkezései az ítéltábla megítélése szerint nem vetnek fel megválaszolandó kérdéseket jelen per elbírálása körében.

A fentiekre tekintettel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel támadott - a keresetet részben elutasító - rendelkezéseit érdemben bírálta felül és megállapította, hogy a felperesek fellebbezése nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a jogvita eldöntéséhez szükséges bizonyítást lefolytatta, a beszerzett peradatok okszerű mérlegelésével érdemben helyes tényállást állapított meg, az arra alapított döntését és annak érdemi indokait az ítélet tábla az alábbiak szerint - az elsőfokú ítélet és a fellebbezés tagolását követve - osztotta.

I. A PSZÁF határozata kétséget kizáróan igazolja, hogy az alperes pénzügyi vállalkozás, helytálló tehát a törvényszék azon ítéleti megállapítása, hogy a Hpt. 47. §. (1) és (2) bekezdése nem irányadó az alperesre. A felperesek fellebbezési hivatkozása szerint ugyan a létesítő okirat szerint is két igazgatósági tag együttesen jogosult az alperes cégjegyzésére, azonban ez a hivatkozás sem alkalmas a felperesek képviseleti jog hiányával kapcsolatos kereseti kérelmének alátámasztására. Az elsőfokú bíróság helytállóan mutatott ugyanis rá, hogy a Ptk. 219. §. (1) bekezdésének megfelelően a cég - együttes cégjegyzési joggal rendelkező - szervezeti képviselői szabályszerűen, együttesen aláírt meghatalmazással jogosították fel az alperes képviseletének ellátására, a perbeli szerződések aláírására az ügyleti képviselőt.

III. A perbeli szerződésnek az árfolyamkockázatot a felperesekre telepítő rendelkezése nem tisztességtelen, mert az alperes e tárgyban adott tájékoztatása - figyelemmel a szerződés szövegére, valamint a kockázatteltérő nyilatkozatra is - az általánosan tájékozott, ésszerűen figyelmes és körültekintő, átlagos fogyasztó számára világos, érthető. A kockázatteltérő nyilatkozat mellett a törvényszék azt is helyesen értékelte, hogy a felperesek a korábban kötött devizaalapú kölcsöntartozásuk kiváltásának céljából kötöttek újabb devizaalapú kölcsönszerződést, ismerték tehát a szerződéssel együtt járó árfolyamkockázatot. Az alperes által adott tájékoztatás megfelel az egyértelmű és érthető megfogalmazás, továbbá az átláthatóság elvének.

Az ítélet tábla nem osztotta az elsőfokú bíróság azon álláspontját, hogy a hitelközvetítő a felperesek tájékoztatása során nem az alperes megbízottjaként járt el. A ... Kft. és az alperes közti megbízási szerződés 3.2.I.b/ és 3.2.II.b/ pontja, továbbá 7.1.c/ és e/ pontja alapján ugyanis megállapítható, hogy az alperes a megbízottat a hiteleinek lehetőségeivel kapcsolatos részletes, összefoglaló tájékoztatás nyújtására, továbbá hiteltanácsadás nyújtására, a hitellehetőségek, hitelezési folyamat részletes ismertetésére bízta meg.

Mindemellett is helyes érdemben az elsőfokú bíróság azon álláspontja, hogy az alperes a Hpt. 203. §. (4) bekezdésében és (5) bekezdés a.) pontjában, továbbá a Kúria 2/2014. számú Polgári Jogegységi Határozatában foglaltaknak megfelelően tett eleget tájékoztatási kötelezettségének. Az a körülmény, hogy az ügyintéző 10-15 %-os árfolyamváltozást prognosztizált, nem adott elegendő alapot a felperesek részére azon következtetés levonására, hogy az árfolyamkockázat nem valós, vagy az őket csak korlátozott mértékben terheli, azaz az árfolyamváltozás következményeit akár csak részben is az alperes átvállalná. Az elsőfokú bíróság helyesen utalt arra, hogy az árfolyamkockázatról való tájékoztatás során az alperestől is csak olyan mértékű és szintű tájékoztatás volt elvárható, amelyet a szerződés megkötése időpontjában előre láthatott. A hitelügyintéző által adott tájékoztatás tényszerűen megfelelt a szerződéskötést megelőző két évben és az azt követő másfél évben tapasztalható (az elsőfokú ítélet 13. oldalának (2) bekezdésében részletesen ismertetett) trendeknek.

A fentebb kifejtettekre tekintettel érdemben sem lenne alapos a felpereseknek a Pp. 210. §. (1), illetve (3) bekezdésére, azaz tévedésre, illetve téves feltevésre alapított hivatkozása. Alapítván hivatkozik a felperesi fellebbezés a Hpt. 58-59. §-ának a belső információval kapcsolatos ügylet tilalmát és jogkövetkezményeit rendező szabályozására is. A devizaárfolyamok változásának hosszú távon való, a mértékére is kiterjedő meghatározására (az árfolyam jövőbeli alakulására, a későbbi árfolyamromlásokra) alappal következtetni nem volt mód.

Ezen túlmenően azonban az ítéletábra utal arra, hogy bár a Ptk. 210. §-ával és a Hpt. 58-59. §-ával kapcsolatos tényállításait és jogi álláspontját a felperesek az elsőfokú eljárás során már előterjesztették (14. szám alatti irat), a 17. számú jegyzőkönyvben foglalt nyilatkozatuk szerint azonban a korábbi (12. jegyzőkönyv szerinti) keresetüket tartották fenn, melynek ezen hivatkozások nem képezték a részét, így ezek érdemi vizsgálatára sem az elsőfokú, sem a másodfokú eljárás során nem kerülhetett sor.

IV. Az ítéletábra maradéktalanul osztotta az elsőfokú bíróság jogi álláspontját. Ítélete ezen indokainak megismétlése szükségtelen. A hivatkozott szerződéses rendelkezés az alperes számára a kölcsöntartozás forintra való átváltására jogot biztosított és nem kötelezettséget teremtett, a szerződéses rendelkezés tisztességtelensége nem állapítható meg, a jog gyakorlásának elmulasztása pedig a szerződés teljesítése során tanúsított magatartás körében értékelendő, amely a szerződés érvénytelenségét sem jóerkölcsbe ütközésre, sem tisztességtelenségre hivatkozással nem alapítja meg.

V-VI. A törvényszék ekörben a 6/2013. Polgári Jogegységi Határozatra hivatkozással helyesen foglalt állást: a devizaalapú kölcsönszerződések devizaszerződések, a devizaalapú kölcsön is devizakölcsön, ahol a Ptk. 231. §. (1) és (2) bekezdésének megfelelő átszámítás alapulvételével az adós a devizában kirótt pénztartozását forintban köteles leróni. Az alperes nem végzett tiltott befektetői tevékenységet, nem kötött számára tilalmazott jogügyletet, nem végzett pénzváltási tevékenységet.

VII. A felpereseknek a Hpt. 213. §. (1) bekezdés a.), b.) és e.) pontjában foglalt kötelező tartalmi elemek hiányára irányuló kereseti és fellebbezési hivatkozása tényszerűen nem helytálló. A felek szerződése - ahogy erre az elsőfokú bíróság ítéletében a szerződéses rendelkezések pontos megjelölésével helyesen utalt - vagy konkrétan, vagy egyértelműen számítható módon tartalmazza ezeket a kötelező tartalmi elemeket. A szerződés meghatározza a szerződés tárgyát, azaz a kölcsön összegét. Megjelöli az éves, százalékban kifejezett teljes hiteldíjmutatót és az annak számítása során figyelembe nem vett egyéb költségek meghatározását és összegét, továbbá a törlesztéssel kapcsolatos valamennyi tényadatot, a futamidőt, kiszámítható módon a törlesztőrészek számát, az összegét, a törlesztési időpontokat.

A kifejtettetekre tekintettel az ítéletábra a Pp. 253. §. (2) bekezdése alapján az elsőfokú ítélet megfellebbezett rendelkezéseit helybenhagyta. Az eredménytelenül fellebbező felpereseket a Pp. 78. §. (1) bekezdése alapján kötelezte a feljegyzett illeték állam javára, míg az ÁFA-t is tartalmazó ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltség alperes javára való megfizetésére. Az utóbbi összegét az ítéletábra a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. §. (2) bekezdés a.) pontja és (5) bekezdése szerinti összegnek a (6) bekezdés alapján való jelentős mérséklése útján állapította meg, figyelemmel arra, hogy az alperes jogi képviselője a másodfokú eljárás során ellenkérelmet nem terjesztett elő és a másodfokú tárgyaláson sem jelent meg.

Győr, 2017. április 12.

Dr. Zámbo Tamás sk.
a tanács elnöke

. Maurer Ádám sk.
előadó bíró

. Kovácsfi László sk.
bíró

A kiadmány hitelül:
Kiadó: